

Stk. 2. Forsaavidt en Person, der modtager Kommunegæld, oppebærer eller paadrager sig Fattighjælp, kan der ikke ydes ham Kommunegæld, førend hans Forhold ikke længer kan henføres under vedkommende Bestemmelse i Kap. XXIV—XXVII.

§ 308.

Stk. 1. Det er ikke tilladt ved Ydelse af Kommunegæld at *supplere* en normal Persons *Arbejdsløn* i Tilfælde, hvor paagældende har eller i Følge Meddelelse fra Arbejdsanvisningskontor, Arbejdsløshedskasse eller Fagforening kan faa Arbejde i normal Arbejdstid, medmindre der ikke i vedkommende Fag eller Branche findes nogen Organisation, som han kunde blive Medlem af, og hvis Overenskomster gælder for det omhandlede Omraade; men selv i saa Fald kan Supplering af Arbejdsløn ikke finde Sted, hvis Arbejdslønnen er paa Højde med den overenskomstmæssige Løn i tilsvarende Fag.

Stk. 2. Saafremt det sociale Udvalg finder, at særlige Omstændigheder, saasom stor Forsørgerbyrde, i det enkelte Tilfælde taler for at fravige Reglen i Stk. 1, kan Udvalget efter paagældendes Anmodning indstille Sagen til Kommunalbestyrelsen, der er berettiget til at yde Hjælp efter sit Skøn over det særlige Trangtilfælde.

§ 309.

Stk. 1. Ved Afgørelsen af, *hvormeg* der i det enkelte Tilfælde kan ydes som Kommunegæld i Form af kontant Pengehjælp eller Naturalier, skal det sociale Udvalg iagttagende, at Hjælpen ikke bør overstige den Hjælp, paagældende i Henhold til Lov om Folkeforsikring eller denne Lovs foregaaende Kapitler formentlig vilde have kunnet opnaa til Afhjælpning af den foreliggende Trangssituation, hvis han havde opfyldt Betingelserne for at oppebære saadan Hjælp.

Stk. 2. Saafremt det sociale Udvalg finder, at særlige Omstændigheder, saasom stor Forsørgerbyrde, i det enkelte Tilfælde taler for at fravige Reglen i Stk. 1, kan Udvalget efter paagældendes Anmodning indstille Sagen til Kommunalbestyrelsen, der i Tilfælde af, at Indstillingen tiltrædes af mindst $\frac{2}{3}$ af dens Medlemmer, er berettiget til at fravige Reglen.

§ 310.

Stk. 1. Ingen Forsørger kan faa tilstaaet *Rejsehjælp som Kommunegæld*, medmindre det sociale Udvalg har overbevist sig om, at der paa det Sted, hvortil han ønsker at rejse, er sikret ham Arbejde af mere vedvarende Karakter, eller at hans Familie i Forvejen har fast Bopæl i vedkommende Kommune, og at Forholdet mellem ham og Familien ikke er afbrudt.

Stk. 2. Ydes der herefter en Person Rejsehjælp, skal Meddelelse herom samtidig tilstilles den Kommune, hvortil Rejsen skal foregaa.

Stk. 3. Ydes der Rejsehjælp, uden at Betingelserne herfor efter Stk. 1 er til Stede, er den Kommune, hvorfra Hjælpen er ydet, forpligtet til fuldtud at refundere og selv at bære Udgifterne ved den Kommunegæld, som derefter maa ydes vedkommende i andre Kommuner, jfr. herved Reglerne i §§ 60—63.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen har i de i Stk. 3 nævnte Tilfælde Regres overfor de Medlemmer af det sociale Udvalg, som har tilstaaet den ulovlige Rejsehjælp, jfr. § 49.

§ 311.

Stk. 1. Det er ikke tilladt at yde Kommunegæld til en Persons *Udvandring*.

Stk. 2. Under særlige Omstændigheder, saasom naar der er fuldgyldige Beviser for, at der er sikret paagældende en Stilling i Udlandet, ved hvilken han skønnes at kunne for-